

Desinformació i manca d' "autoritas"

written by Pep Puig i Boix | 22 de maig de 2024

Tenim uns mitjans públics, dits de comunicació, que massa sovint només contribueixen a escampar desinformacions. I és especialment greu quan es tracta dels projectes d'energies renovables que es van plantejant a molts indrets del país, i que són del tot necessaris si volem alliberar-nos de la malaltissa dependència de la crema de materials fòssils per disposar de l'energia que cal per poder fruir d'una vida digna. Dependència que la societat ha anat acceptant acríticament al llarg de les darreres dècades i que ha anat creant una addicció malaltissa que no és pas senzill de guarir.

No hi ha dia en què els mitjans públics no posin en portada les queixes d'algun ajuntament perquè en el municipi hi ha alguna proposta d'hort solar o de parc eòlic, amb titulars cridaners (diria que fins i tot demagògics) i sempre al marge de la situació de context que posi sobre la taula quina és la situació de la demanda i l'aprovisionament d'energia al municipi i a la comarca.

Darrerament, han saltat a les portades ajuntaments de l'Empordà i del Pla de l'Estany. I no fa tant temps, també hi saltaven a les portades ajuntaments del sud de Catalunya. S'han preguntat mai els responsables d'aquests ajuntaments quanta energia fa servir el seu el municipi i la seva comarca?, i d'on prové l'energia que fa possible la vida i les activitats que s'hi fan? I quan dic energia em refereixo a totes les formes d'energia i no només l'elèctrica (massa sovint es confon una i altra), sinó també l'energia tèrmica (cuinar, calefacció) i la motriu (moure persones i mercaderies).

Escriure en una notícia unes cridaneres expressions, com ara “milers de plaques”, “macro parcs”, “impacte paisatgístic”, quan a les comarques de l’Alt i Baix Empordà calen més de 1.000 MW a cadascuna i al Pla de l’Estany 250 MW, si es vol assolir el 100% renovable, és simplement manca de rigor o incompetència periodística o mala fe (o tot alhora).

És també xocant veure com alguns alcaldes de municipis, aixequen la veu perquè “se senten abandonats per les administracions”, mentre fan el pidolaire i “reclamen poder tenir veu i vot”. Aquestes paleses mostres de mentalitat subjugada demostren ben clarament una gran manca d’exercici d’autoritat, que se suposa que un ajuntament i el seu consistori hauria d’exercir. Se’n diu *autoritas* i massa sovint ni s’exerceix ni es vol exercir, com es demostra sovint amb les declaracions que solen fer alguns responsables municipals. I com s’exerceix l’*autoritas*? Doncs simplement exercint-la!

L’any 1998, la Comunitat Europea (avui Unió Europea) va signar el [Conveni d’Aarhus](#). Aquest Conveni és plenament vigent des del 30 d’octubre de 2001 a tots els països de la Unió. I què diu aquest Conveni? El [Conveni d’Aarhus](#) té per objecte contribuir a protegir el dret de cada persona, de les generacions presents i futures, a viure en un medi ambient adequat per a la salut i el benestar. Per assolir aquest objectiu, el Conveni proposa intervenir en tres àmbits:

- garantir l’accés del públic a la informació en matèria de medi ambient de què disposen les autoritats públiques;
- afavorir la participació del públic en la presa de decisions que tinguin repercussions sobre el medi ambient;
- ampliar les condicions d’accés a la justícia en matèria de medi ambient.

I són les institucions de la UE les que responen a la definició d’autoritat pública del Conveni, en igualtat de condicions que les autoritats nacionals o locals. Sí, sí, en

igualtat de condicions!

Les parts que van signar el Conveni es comprometen a aplicar un seguit de drets i obligacions, entre els quals:

- adoptar les mesures legislatives, reglamentàries o d'altres tipus que siguin necessàries;
- procurar que els funcionaris i les autoritats públiques ajudin i aconsellin el públic per tenir accés a la informació, participar en el procés de presa de decisions i recórrer a la justícia;

Tot i ser vigent, des de fa anys, el Conveni d'Aarhus, per què els responsables municipals, davant d'un projecte d'energia renovable, no exerceixen la *autoritas*? Per què es limiten a pidolar? Per què els responsables polítics (tant en l'àmbit nacional com local) no exerceixen els seus drets de forma responsable, ni garanteixen els drets reconeguts en el Conveni d'Aarhus?

Per exemple, una forma d'exercir l'*autoritas* i exercir responsablement els seus drets, podria ser convocant a una reunió a les persones que siguin les promotores del projecte, per poder disposar d'informació directa del projecte que es proposa i discutir a bastament el què, el com i a on. Això és el que se sol fer en països plenament democràtics i on la ciutadania i les autoritats municipals exerceixen els seus drets i actuen de forma responsable, per fer realitat tots els projectes de generació renovable que calen al país, si el que es vol és capgirar la situació heretada.

En la situació d'emergència climàtica que estem vivint (declarada oficialment pel MHP Quim Torra a mitjan maig de 2019, fa ja cinc anys!) no té cap mena de justificació oposar-se o posar entrebancs a qualsevol projecte de generació d'energia a partir de la captació dels raigs del Sol o de la força del vent, quan a Catalunya, per arribar a un abastiment d'energia 100% renovable, es necessiten entre 55.000 i 60.000

MW de generació, si es vol fer honor al Pacte Nacional de la Transició Energètica (i tot sigui dit, per complir els objectius de la Unió Europea).